

Baklažaan ei edene

Möödunud aastal läks mul baklažaanikasvatus täielikult untsu. Arvan, et peamine viga oli hiline külv, istikud kiratsesid ja ei hakanudki õitsemale.

Tänavu tegin juba külvi ära. Mis veel võis valesti minna?

Vastab

KADRIN LINNA

Baklažaan agrotehnika sarnaneb tomati omaga, kuid eripära on see, et baklažaanijuur on väga õrn ja pärast ümberistutamist taastub aeglaselt. Täiskasvanud taimel areneb pindmine juurestik, mida ei tohi mullaharimisel vigastada.

Kuna soojanõudluselt ja vee- tarbe poolest sarnaneb ta kurgiga, tuleb ka kasvuhoones mullapind multsida.

Kasuks on taimede kastmine leige veega. Niiskusepuudusel mullas taimede kasv seiskub, õiepungad ja viljaalged varisevad või moodustuvad moondega viljad.

Baklažaan on lühipäevataim.

Kasvuks eelistab ta neutraalse reaktsiooniga kobedat (õhurekast), viljakat ja parasniisket mulda. Kaks-kolm nädalat pärast istutamist võiks väetada lämmastikväetisega (10–15 g/m²) ja kolme nädala pärast tomativäetisega.

Kasvukohale võib taimed istutada siis, kui muld on küllalt soojeneda jõudnud ja öine õhutemperatuur ei lange alla 18°. Vastasel korral kasv pidurdub.

Kui temperatuur kõigub 12–15° piires, seiskub taime kasv ja areng. Istutama peab 2–3 cm sügavamale, kui oli taim potis.

Õitsemise ajal on taimedele vaja palju valgust, eriti tähtis on viljade moodustumiseks otsene päikesepaiste. Seepärast tuleb õisi varjavad lehed eemaldada. Viljastumiseks ja viljade arenguks sobivaim temperatuur on 22–25°.

Edukaks viljeluseks valige lühema kasvuajaga varavalmiv baklažaanisort.

Eelmise suve ilmastik ei olnud baklažaanile soodne. Loodame, et tänavune tuleb parem.

REPRO

Mure talvekorteris olevate gladioolidega

Veebruari keskel märkasid, et pappkarpi hoiule pandud gladioolid on juba kasvama läinud. Mõnel sibulal on peaaegu 5 cm pikkune võsu välja tulnud. Mis nendega nüüd peale hakata, et lillesibulad ellu jääksid?

Vastab

ANDI NORMET

Niisugune varane kasvualgus juhtub siis, kui hoiukoht on liiga soe. Gladiooli mugulsibulate säilituskohas ei tohi olla sooja üle 10°. Kõige paremini sobib mugulsibulatele õhurikas ruum, milles ühtlaselt 0–2° piires püsiv temperatuur. Kodus ongi niisugust paika raske leida.

Kuna jaanuaris lõpeb gladioolil sundpuhkus, siis sõltuvalt hoiuruumi niiskusest ja temperatuurist, aga ka eelmise aasta kasvutingimus-

test, sordist ning teistest teguritest võivad mugulsibulad nüüd juba hakata võsusid ajama. Esimesena lähevad kasvama varased sordid.

Praeguses olukorras ei ole muud võimalust, kui mugulsibulad mulda panna. Küsimus on ainult selles, missugune kogus päästmist vajab.

Üksikud mugulsibulad võite lilepotti istutada ja valgesse jahedamasse kohta tõsta.

Suurema koguse puhul tuleks nad ruumi kokkuhoiu mõttes kahe kihina kasti istutada.

Seejuures peab olema ettevaatlik, et võsud ei murduks. Mugulsibulad asetage sügavamas kastis mulda niisuguse tihedusega, et vahekohtadest saavad kõik võsud vabalt sirguda.

Kastid viige ka võimalikult jahe- dasse paika, et kasvu pidurdada. Hoidke muld parajalt niiske, aga ärge kastmisega liialdage.

Märtsi lõpul või aprilli alguses istutage pikavõrselised mugulsibulad eraldi pottidesse ning hiljem juba avamaale. Lillepoti asemel võib tarvitada mullas lagunevat pehmest ajalehepaberist keeratut potti.

Kindlasti pole kõik mugulsibulad kasvuhoos. Selleks tõstke vaevu kasvumärke ilmutavad mugulsibulad paber- või marlikotis külmkapi osasse, kus tavaliselt piima hoiate.

Peenraste võiks gladioolid istutada siis, kui mullatemperatuur on juba 9° piires, s.o umbes 10.–15. mail.

Mugulsibulad, mille ümbermõõt 12 cm, pange 12–15 cm sügavusele, kus muld kiiremini soojeneb ja taime arengut soodustab. Selleks, et saada püstiseid õisikuid, toetage üksiktaimed tugikeppidega, suuremal peenral olevad taimed aga võrguga..